

מהלב כְּשֶׁמֶשׁ זורחת, ורוח
הקדש היתה יוצאת מבין פְּנֵי
הַכְּרוּבִים שֶׁהֵן פְּנֵי רֵאָה, והיתה
מדברת עמו, ואם לא - אש, וזו
הנפש, היתה דולקת, ויוצאת אש
מהלב ושוֹרֶפֶת אותו. הַקְּרָקֶבֶן
והקבה, כֹּאֲשֶׁר יֵשֵׁן נִקְרָא קֵבָה
יֵשֵׁן.

וְיֵשׁ שְׁנָה לטוב ויש שְׁנָה לרע.
לטוב, כמו חלום שהוא הפלם
(כמו חלום) שְׂרָאָה יַעֲקֹב, וכו' דבוק
קנה, ושש טבעות הקנה הם שש
דרגות הנבואה, ועולים לששים
נשימות שהיה יֵשֵׁן בָּהֶם דָּוִד,
שכך פְּרִשְׁוֹה, דָּוִד הִיָּה מִתְנַמְנֵם
כְּסוּס, וְסוּס לֹא יֵשֵׁן אֲלֵא שְׁשִׁים
נשימות, ויש שְׁנָה לרע, חלום
רע, שְׁנֹאֲמֵר בּוֹ אֶצֶל אַבְרָהָם,
והַרְדַּמָּה נִפְלָה עַל אַבְרָם וְהִנֵּה
אִימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נִפְלֶתת עָלָיו,
והרי פְּרִשְׁוֹה בְּאַרְבַּע גְּלִיּוֹת,
ומשום שְׁחֵלוֹם יָבֵא בְּשִׁתִּי
דרגות, פְּרִשְׁוֹה הַקְּדוּמוֹנִים, כְּמוֹ
שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְכַר בְּלֹא תְּבִין, כִּי אֵי
אֶפְשָׁר לְחֵלוֹם בְּלֵי דְבָרִים בְּטָלִים,
כְּדֵי שְׂיֵבֵא הַחֵלוֹם כְּאֵן עַל יְדֵי
מִלְאָךְ, כְּאֵן עַל יְדֵי שְׂד, מְשׁוּם
שֶׁהַחֵלוֹם הוּא מִצַּד שֶׁל הַעֵץ שֶׁל
טוֹב וְרַע, אֲבָל מִצַּד שֶׁל עֵץ הַחַיִּים
לֹא בֵּא (עָלָיו אֵלֵא שֶׁל קֵבָה) אֲלֵא עַל
יְדֵי קֵבָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהִיא שְׂכִינְתּוֹ, וְאֵין שֵׁם קֵבָה רַע,
שֶׁהוּא שְׂד.

הַקְּרָקֶבֶן טוֹחֵן, אִם אָדָם צָדִיק,
הִיא טוֹחֵנֶת מִן לְצַדִּיקִים, שֶׁהֵם
אֵיבָרִים קְדוּשִׁים בְּמִצְוֹת עֲשֵׂה,
וְאִם לֹא הוֹלְכִים בְּמִצְוֹת טוֹבוֹת,
מִתְפָּרְנְסִים בְּלַחֵם הַקְּלוּקָל, מְזוּן
הַקְּלוּקָל, קַל בְּקָלוֹן. וְשֵׁט - שְׂטוֹ
הָעֵם וְלִקְטוֹ. שְׂטִים, (הַשּׁוֹטִים),
לִקְטִים בְּשׂוֹת. וְטָחְנוּ בְּרַחֲסִים -
בְּדַחֲק, אֵלּוּ הֵן הַטּוֹחֲנוֹת בְּפֶה,
אוֹ דְכוּ בְּמַדְכָּה - זֶה הַחֵף, וּבְשִׁלּוֹ
בְּפָרּוֹר - זֶה הַאֵיִצְטוּמָכָה.

דְּאֵינּוֹן פְּנֵי רֵאָה, וְהוּהוּ מְמַלִּיל עִמָּיה, וְאִם
לֹא נוֹרָא, וְדֹא נֶפֶשׁ הוּהוּ דְלִיק, וְנִפְיָק אֶשָּׂא
מִלְבָּא וְאוּקִיד לִיה. קְרָקֶבֶנָא וְקִיבָה כַּד נְאִים
אֶתְקָרִי קִיבָה יֵשֵׁן.

וְאִית שִׁינָה לְטַב וְאִית שִׁינָה לְכֵישׁ, לְטַב כְּגוֹן
חֵלוֹם דְּאִיהִי סֵלָם (ג"א כְּגוֹן חֵלוֹם) דְּחִזָּא
יַעֲקֹב, וּבִיָּה דְבִיק קֵנָה, וְשִׁית עֲזִיקִין דְּקֵנָה אִיהוּ
שִׁית דְּרַגִּין דְּנִבְוָאָה, וְסִלְקִין לְשִׁתִּין נִשְׁמִי,
דְּהוּהוּ נְאִים בְּהוֹן דָּוִד, דְּהִכִּי אוּקְמוּהוּ, דָּוִד
הוּהוּ מִתְנַמְנֵם פְּסוּס, וְסוּס לֹא נְאִים אֲלֵא שִׁתִּין
נִשְׁמִי, וְאִית שִׁינָה לְכֵישׁ חֵלְמָא בִישָׂא, דְּאֶתְמַר
בִּיה לְגַבֵּי אַבְרָהָם, (בְּרֵאשִׁית טו יב) וְתַרְדַּמָּה נִפְלָה
עַל אַבְרָם, וְהִנֵּה אִימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נִפְלֶתת
עָלָיו, וְהָא אוּקְמוּהוּ בְּאַרְבַּע גְּלִיּוֹת, וּבְגִין
דְּחֵלוֹם יִיתִי בְּתַרִּין דְּרַגִּין, אוּקְמוּהוּ קְדַמְאִין,
כְּמָה דְּאֵי אֶפְשָׁר לְכַר בְּלֹא תְּבִין כִּי אֵי אֶפְשָׁר
לְחֵלְמָא בְּלֹא דְבָרִים בְּטָלִים, בְּגִין דְּיִיתִי חֵלְמָא
כְּאֵן עַל יְדֵי מִלְאָךְ, כְּאֵן עַל יְדֵי שְׂד, בְּגִין
דְּחֵלְמָא אִיהוּ מִסְטָרָא דְּאִילְנָא דְּטוֹב וְרַע, אֲבָל
מִסְטָרָא דְּאִילְנָא דְּחַיִּי לֹא אֶתִּיא (עָלִיה אֲלֵא
דְּקִיבָה) אֲלֵא עַל יְדֵי קִיבָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא דִּילִיה, וְלִית תְּמָן קִיבָה רַע
דְּאִיהוּ שְׂד.

קְרָקֶבֶן טוֹחֵן, אִי בַר נֶשׁ זַפָּאָה אִיהוּ טוֹחֵנֶת
מִן לְצַדִּיקִים, דְּאֵינּוֹן אַבְרָם קְדִישִׁין
בְּפִקוּדִין דְּעֲשֵׂה, וְאֵי לֹא אֲזִלִּין בְּפִקוּדִין טְבִין,
מִתְפָּרְנְסִין בְּלַחֵם הַקְּלוּקָל מְזוּנָא קְלָא בְּקָלוֹן.
וּשְׂט (בְּמַדְבַּר יא ח) שְׂטוֹ הָעֵם וְלִקְטוֹ, שְׂטִין
(שְׂטִין) לְקִטִּין בְּשׂוֹתָא, וְטָחְנוּ בְּרִיחִים
בְּדוּחָקָא, אֲלִין אֵינּוֹן טוֹחֲנוֹת בְּפּוּמָא, אוֹ דְכוּ
בְּמַדוּכָה דָּא חֵף, וּבְשִׁלּוֹ בְּפָרּוֹר דָּא
אֵצְטוּמָכָא.

בְּנֵי סוּד עֲלִיּוֹן פֶּאָן, אַם זָכוּ
יִשְׂרָאֵל, הֵיִתָּה יוֹרְדַת לְהֵם תּוֹרָה
מִשְׁמַיִם בְּלֵי דַחַק, וְלֹא הָיוּ
צְרִיכִים לְלַמֵּד אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, זֶהוּ
שְׁפָתוֹב הַגְּנִי מִמַּטִּיר לְכֵם לְחֵם
מִן הַשָּׁמַיִם, שְׁאִין לְחֵם אֵלֹא
תּוֹרָה, לֹא זָכוּ - בְּגִלְל הָעֶרֶב רַב
שֶׁהֵם שׁוֹטִים, נֶאֱמַר בְּהֵם שְׁטוּ
הָעַם וְלִקְטוּ, שִׁטְרָחוּ לְלַמֵּד זֶה
לְזֶה, לְפָרְנֶסָה כָּל אֶחָד בְּדַחַק,
לְחֻכְמִים בְּרַמְזוּ. אָבֵל לְעֵתִיד לְבֹא
יִמְחוּ הָעֶרֶב רַב מִן הָעוֹלָם, וְנֶאֱמַר
בְּהֵם וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת
אֲחִיו וְגוֹמַר, וּמִשׁוֹם זֶה הוֹשֵׁט
הוּא לְרַע וְהוּא לְטוֹב, לְבִן וְאָדָם,
דִּין וְרַחֲמִים.

וּבְנֵי, בְּנֻדְאֵי אוֹתָם שְׁלוּחֵי הַצְּבוּר,
צְרִיכִים כְּשִׁקְוֹרָאִים סִפֵּר תּוֹרָה,
שִׁיחֲתָכוּ אֶת הַמְּלִים וְלֹא יֵאמְרוּ
אוֹתָם בְּהִלְעָטָה, כְּמוֹ שֶׁהָעֶרֶב רַב
שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵם הַבֶּשֶׂר עוֹדְנֵנוּ בֵּין
שְׁנֵיהֶם, וְהָיוּ אוֹכְלִים בְּהִלְעָטָה,
וְכְמוֹ שֶׁעָשׂוּ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ הִלְעִיטְנִי
נָא, וְלֹא הָיוּ טוֹחֲנִים לוֹ, נֶאֱמַר
בְּהֵם וְאֵף יְהו"ה חָרָה בְּעַם.

הַמְּעִי הַגָּס זֶהוּ נְחֹשׁ בְּרִיחַ, נְחֹשׁ
עֲקָלְתוֹן, שֶׁעֲתִידִים הַצְּדִיקִים
לְאָכַל אוֹתוֹ, וְיֵשׁ חֵלֶב טָמֵא שֶׁהוּא
נְחֹשׁ, שֶׁהוּא אָסוּר לְמֵאֲכַל הָעַם
הַקְּדוֹשׁ, מִשׁוֹם שֶׁעֲלִיו נֶאֱמַר
אֲרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה.

תקון רביעי

זהו תקון כ"ה

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם י"ש, לְהַנְחִיל
אֶהְיֶי יֵשׁ וְאַצְרֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא,
וּמִשׁוֹם שֵׁשׁ אוֹצֵר, שֶׁהִיא יִרְאֵת
יְהו"ה, מִמְּנוֹ מִתְמַלֵּא לְצְדִיקִים,
וְאוֹתָם יִרְאֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִרְשִׁים הַיֵּשׁ הַזֶּה, וְעֶרֶב רַב הָרַע
לֹא הָיוּ פוֹחֲדִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֵלֹא בְּשִׁבִיל הָעֶשֶׂר, וְהָיוּ

הוּוּ דְחֵלִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

בְּרִי, רְזָא עֲלָאָה הַכָּא, אַם זָכוּ יִשְׂרָאֵל הָוּה
נְחִית לֹוֹן אוֹרֵייתָא מִן שְׁמַיָּא בְּלֹא
דוּחַקָא, וְלֹא הָוּוּ צְרִיכִין לְאֵלְפָא חַד לְחַבְרִיה,
הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (שמות טז ד) הַגְּנִי מִמַּטִּיר לְכֵם
לְחֵם מִן הַשָּׁמַיִם, דְּלִית לְחֵם אֵלֹא אוֹרֵייתָא,
לֹא זָכוּ בְּגִין עֶרֶב רַב דְּאִינוּן שְׁטִיין, אִתְּמַר
בְּהוּ שְׁטוּ הָעַם וְלִקְטוּ, דִּיטְרָחוּן לְאוּלְפָא דָא
לְדָא, לְפָרְנֶסָה כָּל חַד בְּדוּחַקָא, וְלְחַפִּימַיָּא
בְּרַמְיָא. אָבֵל לְעֵתִיד לְבֹא יִתְמַחוּן עֶרֶב רַב
מִמַּעְלָמָא, וְאִתְּמַר בְּהוּן (ירמיה ל א לג) וְלֹא יִלְמְדוּ
עוֹד אִישׁ אֶת אֲחִיו וְגוֹמַר, וּבְגִין דָּא וּוְשֵׁט
אִיהוּ לְבִישׁ וְאִיהוּ לְטַב, הַנּוֹר וְסוּמַק, דִּינָא
וְרַחֲמֵי.

וּבְרִי, בְּנֻדְאֵי אִינוּן שְׁלוּחֵי דְצְבוּרָא, צְרִיכִין
כַּד קָרְאֵן סִפֵּר תּוֹרָה דִּיחֲתָכוּן מְלִין,
וְלֹא יִימְרוּן לְהוּן בְּהִלְעָטָה, פְּגוּוֹנָא דְעֶרֶב רַב
דְּאִתְּמַר בְּהוּן (במדבר יא יג) הַבֶּשֶׂר עוֹדְנֵנוּ בֵּין
שְׁנֵיהֶם, וְהָוּוּ אֹכְלִין בְּהִלְעָטָה, וְכְגוּוֹנָא דְעָשׂוּ
דְּאִתְּמַר בֵּיה (בראשית כה ל) הִלְעִיטְנִי נָא, וְלֹא הָוּוּ
טַחֲנִין לֵיה, אִתְּמַר בְּהוּן (במדבר יא לג) וְאֵף יְהו"ה
חָרָה בְּעַם.

הַדְּרָא דְכִנְתָּא דָא אִיהוּ נְחֹשׁ בְּרִיחַ נְחֹשׁ
עֲקָלְתוֹן, דִּזְמִינִין צְדִיקֵי יֵא (ד' קמא
ו"א) לְמִיכַל לֵיה. וְאִית חֵלֶב טָמֵא דְאִיהוּ נְחֹשׁ,
דְּאִיהוּ אָסִיר לְמִיכַל עֲמָא קְדִישָׁא, בְּגִין דְעֵלִיה
אִתְּמַר (בראשית ג ד) אֲרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה.

תקונא רביעאה

(זהו תקון כ"ה)

בְּרֵאשִׁית תְּמָן י"ש, (משלי ח כא) לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי
יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא, וּבְגִין
דְּתְמָן אוֹצֵר דְּאִיהִי יִרְאֵת יְהו"ה, מְנִיָּה
אִתְּמַלֵּא לְצְדִיקֵי יֵא, וְאִינוּן דְּחֵלִין לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא יִרְתִּין הָאִי יֵשׁ, וְעֶרֶבּוּבָא בִישָׁא לֹא

הוא אלא בגין עותרא, והו' מנסיין ליה, פגוונא דא (שמות י"ז) היש יהו"ה בקרבנו אם אין, וכל אינון דמנסיין לקודשא בריה הוא ודחלין ליה בעותרא ולא דחלין מגיה בעניותא כמו בעותרא, לאו אינון אלא ערבוביא בישא, דאית יראה ואית יראה, אית אהבה ואית אהבה, אית מאן דדחיל לקודשא בריה הוא בגין דיחון בנוי או דלא נחית לעניותא, או דרחים ליה בגין דיהיב ליה עותרא, ומנסה ליה פגון נעביד האי פקודא הכי, ונחזי היש יהו"ה בקרבנו ויהיב לן אגרא בגיניה אם אין, דאי לא יהיב ליה אגרא בגינהא לא רחים ליה, ולא יהיב ליה צדקה ולא יעביד פקודא, ומנסי לקודשא בריה הוא בכל פקודא ועובדא, בודאי האי איהו מאלין ערבוביא בישא, דאתמר בהון היש יהו"ה בקרבנו אם אין.

מנסיים אותו, כמו זה: היש יהו"ה בקרבנו אם אין, וכל אותם שמנסיים את הקדוש ברוך הוא ופוחדים ממנו בעשר, ולא יראים ממנו בעניות כמו בעשר, אינם אלא ערבוב רע, שיש יראה ויש יראה, יש אהבה ויש אהבה, יש מי שירא מהקדוש ברוך הוא כדי שיחון את בנו, או שלא ירד לעניות, או שאהב אותו כדי שיפתן לו עשר, ומנסה אותו כמו: נעשה את המצוה הזו כף, ונראה היש יהו"ה בקרבנו ונותן לנו שכר בעבורה אם אין, שאם לא יתן לו שכר בשביל זה, אינו אוהב אותו, ולא נותן לו צדקה ולא יעשה מצוה, ומנסה את הקדוש ברוך הוא בכל מצוה ומעשה, ודאי זהו מאותם ערב רב שנאמר בהם היש יהו"ה בקרבנו אם אין.

ארא אהבה ויראה של הקדוש ברוך הוא, שלם בכל מצוה ומצוה שעושה, בין שיתן לו שכר בטוב, בין שלא נותן לו, ומשום זה צוה בתורה ואהבת את יהו"ה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך, ופרשוהו הקדמונים אם חביב עליך נפשך מממונך, לך נאמר בכל נפשך, ואם חביב עליך ממנוך מנפשך, לך נאמר בכל מאדך, שיש אדם שמתפלל והולך בכל המצוות שלא נותן עליהם שכר, ואם היה נותן שכר עליהם, לא היה עושה אותם, שודאי רבים הם בני האדם שעשירים בעשר רב, והם מתפבים את עשרם יותר מנשמתם, שעשרה של הנפש היא מצוות טובות בעולם הבא, ועשר של הגוף - ממון ועדוין בעולם הזה.

ארא רחימו ודחילו דקודשא בריה הוא, שלים בכל פקודא ופקודא דעביד, בין דיהיב ליה אגרא בטיבו בין דלא יהיב ליה, ובגין דא מני באורייתא (דברים ו' ד) ואהבת את יהו"ה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך, ואוקמוהו קדמאין, אם חביב עליך נפשך מממונך לך נאמר בכל נפשך, ואם חביב עליך ממנוך מנפשך לך נאמר בכל מאדך, דאית בר נש דצלי ואזיל בכל פקודין דלא יהיב עליהו אגרא, ואם היה יהיב אגרא עליהו לא היה עביד לון, דודאי סגי אין אינון מבני נשא דאינון עתירין בעותרא סגיא, ואינון חביבין עותרא דלהון יתיר מנשמתא דלהון, דעותרא דנפשא איהו פקודין טבין בעלמא דאתי, ועותרא דגופא ממונא ועדונא בעלמא דין.

ואינן דמתכבין ממונא מנפשא, אם הו
 יהבין ליה פל אורייתא במאה זוזי לא
 הו יהבין להו בגינה, בגין דמונא חביב
 עלייהו מנפשא, ומה דדחיל ורחים ליה לאו
 איהו אלא בגין ממונא, האי דשוי ממונא
 עקרא ואורייתא דרחים קודשא בריה הוא
 טפל, האי רחימו ודחילו לא חשיב ליה
 קודשא בריה הוא, אלא עקרא דרחימו ודחילו
 דקודשא בריה הוא, דאף על גב דאיהו רחים
 ממוניה מנפשיה, דירחים ליה בממוניה, במה
 דאיהו חשיב עליה, ולא בטפל דיליה, לכך
 נאמר בכל מאדך, וכן מאן דחשיב נפשיה
 ממוניה, והוה יהיב פל ממונא דעלמא ולא
 הוה נזיק אפילו באברא זעירא דאית ביה,
 לכך נאמר בכל נפשך במאי דרחים ליה.

תקונא חמישאה

(זהו תקון כ"ו)

בראשית (ישעיה סו טז) פי באש יהו"ה נשפט,
 אלהי"ם מארי דדינא, ועליה
 אתמר (שמות כב כז) אלהי"ם לא תקלל, בודאי
 כמה דלעילא אתמר (תהלים עה ח) פי אלהי"ם
 שפט זה ישפיל וזה ירים, כן איהו צריך
 למהוי דינא לתתא, לדא ישפיל בדינא ולדא
 ירים, כפום (דף קמא ע"ב) עובדוי, לדא מטה
 פלפי חסד, לדא פלפי גבורה, אמת
 באמצעיתא, ובגין דא אתקרי דיין אמת,
 אלהי"ם הפס"א בחושפן, דתמן י"ה דאיהי
 חכמה ובינה, זה שמעי עם י"ה שס"ה מסטרא
 דשמאלא, ודא י"ה מן אלהי"ם, ה' על י'
 נוקבא.

ובר דיין איהו דן, צריך למהוי איהו יתיב
 ובעלי דינא קיימין, כגוונא דלעילא,
 דאתמר בקודשא בריה הוא (איוב א ו) ויבאו בני

ואוהם שמחבבים ממון מהנפש,
 אם היו נותנים לו כל התורה
 במאה זוזים, לא היו נותנים
 אותם בשבילה, משום שהממון
 חביב עליהם מהנפש, ומה שירא
 ואוהב אותו, אינו אלא בשביל
 הממון. זה ששם את הממון עקר,
 והתורה שאוהב הקדוש ברוך
 הוא טפל, האהבה והיראה הזו
 לא מחשיב הקדוש ברוך הוא,
 אלא העקר של האהבה והיראה
 של הקדוש ברוך הוא, שאף על
 גב שהוא אוהב ממונו מנפשו,
 שיאהב אותו בממונו, במה
 שהוא חשוב עליו, ולא בטפל
 שלו, לכך נאמר בכל מאדך. וכאן
 מי שמחשיב נפשו ממונו, והיה
 נותן כל הממון שבעולם ולא היה
 נזק אפילו באיבר קטן שיש בו,
 לכך נאמר בכל נפשך, במה
 שאוהב אותו.

תקון חמישי

זהו תקון כ"ו

בראשית, פי באש יהו"ה נשפט,
 אלהי"ם - בעלי הדין, ועליו
 נאמר אלהי"ם לא תקלל, בודאי
 כמו שנאמר למעלה פי אלהי"ם
 שפט זה ישפיל וזה ירים, כן
 צריך להיות הדין למטה, את זה
 ישפיל בדין ואת זה ירים, כפי
 מעשיו, לזה מטה פלפי חסד, לזה
 פלפי גבורה, האמת באמצע,
 ומשום זה נקרא דיין אמת.
 אלהי"ם - הפס"א בחושפן,
 ששם י"ה שהיא חכמה ובינה,
 זה שמעי עם י"ה - שלש מאות
 ששים וחמש מצד השמאל, וזה
 י"ה מן אלהי"ם, ה' על י' נקבה.
 וכך הדין דן, צריך שהוא יהיה
 יושב ובעלי הדין עומדים, כמו
 שלמעלה, שנאמר בקדוש ברוך
 הוא ויבאו בני האלהי"ם
 להתיצב על יהו"ה, הוא יושב,